

हाटकं

हस्ते, व्य. पाणी । यथा । हस्ते करोति । इति
सुन्धबोधव्याकरणम् ॥
हस्तेकरणं, स्त्री, पाणिप्रबन्धम् । विवाहः । इति
केचित् ॥
हस्तः, वि, (हस्त + "तेन यथाकथाचहस्ताभ्यां
पयती ।" ५।१।८८ । इति यत् ।) हस्तेन
दत्तः । हस्तेन जतः । इति विश्वनाथकौमुदी ॥
हस्तध्वजः, पुं, (हस्तिषु ध्वजः) गजाध्वजः ।
तत्राक्षरं यथा—
"हस्तिगजाविधानयोः ध्वजजातिविहारदः ।
लोकयन्मस्तथा राज्ञो गजाध्वजः प्रशस्यते ॥"
इति मात्से १८८ अध्यायः ॥
हस्तायुर्वेदः, पुं, (हस्तिन भायुर्वेदः) गजायु-
र्वेदः । हस्तिचिकित्साशास्त्रम् । तत्रमात्रं
हस्तिग्रन्थे द्रष्टव्यम् ॥
हस्तारोहः, पुं, (हस्तिनमारोहतीति । वा +
रुह + कः ।) हस्तिपक्षः । इत्यमरः । १।८।५८ ॥
तत्राक्षरं यथा,—
"एतेरेव गुणैर्युक्तः स्वासनश्च विद्येयतः ।
गजारोहो नरेन्द्रस्य सर्वकर्मणि शस्त्रते ॥"
एतेरेवध्वजगुणैः । इति मात्से १८८ चः ॥
हसः, वि, (हसति निरर्थकमिति । हस +
"स्कारित्वेति ।" उणा० २।११ । इति
रक् ।) मूर्खः । इत्युणादिकोषः ॥
हसलं, स्त्री, हाकाहलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हसाः, पुं, हाकानामगन्धः । इति शब्दमात्रा ॥
हा, यो लि त्वागि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (हा०-
पर०-सक०-प्रणिट् ।) यो हाक त्वागि इति
प्रतिबोध्यम् । यत्र हाक इति पठ्यते तत्रा-
ख्येव । तेन दासा मे हाक इत्यादि सूत्रेषां
हीयते इत्यादि । अन्यस्य हायते इत्यादि ।
यो हीनः । लि कडाति । सकर्मकवाच्यम् ।
यथा । आर्थाहीनः । एवं जहाति मपेति
कार्या यस्यामिति जहात्स्वार्था हतिः । इति
दुर्गादासः ॥
हा, यो क लिगती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (हा०-
पात्स०-सक०-प्रणिट् ।) यो, हागः । क लि,
लिगीति । इति दुर्गादासः ॥
हा, व्य, विवादः । योक्तः । अर्थः । इत्यमरः ।
१।४।२५५ ॥ (यथा, महाभारते । १।५।११ ॥
"हा नाथ ! हा महाभारत । हा क्षामिन् ।
किं जहासि माम् ।
हा जताभि विनहासि भीताभि विजने वने ॥"
कुत्सा इति मेदिनी ॥
हारः, पुं, क्षणमात्रातजलजन्तुः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ तत्पर्यायः पञ्चहारकण्ठे द्रष्टव्यः ॥
हाटकं, स्त्री, (हटति गोभती इति । हट दीती +
णुन् ।) कर्णम् । यथा, मातृ । ११।५१ ।
"नवहाटकैकचित् ददर्श सः
घितिपञ्च वचनमत्र तत्र संविदः ॥"
अथ पञ्चांशो यथा,—
"कण्ठे सुपदी कनकं चिरञ्चं हेम हाटकम् ।

हापुत्री

तपनीयश्च गात्रेयं कलधीतश्च काचनम् ॥
चामोकरं यातकुम्भं तथा कार्तिकरश्च तत् ।
जाम्बुनदं जातरुपं महाराजत इत्यपि ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
हाटकपरिमितः । "जातरुपेभ्यः परिमाणे ।"
४।१।१५२ । इति षण् ॥ ध्रुवरः । इत्य-
मरः । २।८।८४ ॥ कर्णमिति, वि ॥
हाटकमयं, वि, खर्वमयम् । हाटकग्रन्थात् मयट्-
प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
हाटकेयरः, पुं, (हाटकस्य ईयरः ।) गोदावरी-
तीरस्थगिरिः । यथा,—
"एतस्मिन्नन्तरे प्राप्ताः सर्वे पर्वतपार्ष्णिवाः ।
द्रष्टुं त्रेलोक्यभर्तारं चाम्बकं हाटकेयरम् ॥
ततः कपिवरः प्रातो वृताया सच सुन्दरि ।।
आत्मा गोदावरीतीर्थे दिङ्मुखाटकेयरम् ॥"
इति वामने ६२ अध्यायः ॥
(वितकस्थितो महादेवः । यथा, भागवते ।
५।२४।१७ । "ततोऽधस्ताद्वितले हरी भग-
वान् हाटकेयरः स्वपार्वदभूतगणाहतः प्रजा-
पतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्वा सच मिथुनो-
भूयास्ते । यतः प्रवृत्ता सरित्प्रवरा हाटकी
नाम भवयोर्वीर्येण । यत्तच्चिद्रभाभुर्मातरिभवा
समिधमासान् चीजसा पिबति । तन्निद्रुतं हाट
कायं स्वर्णं भूयतेनासुरेन्द्रावरोधिषु पुत्रवाः
सच पुत्रवीर्भाभीरयन्ति ॥")
हातक्यं, वि, (हा + तक्य ।) तत्त्वव्यम् । यथा ।
"हातक्योऽयमसार एव विरसः संसार इत्यादिकम् ।
सर्वस्यैव हि वाचि चेतसि पुनः कस्यापि
पुण्यालनः ।"
इति शान्तिस्तोत्रम् ॥
हारं, स्त्री, (हा + हन् ।) वितनम् । इति विश्वना-
थकौमुद्यानुादिहतिः ॥ प्रसूयनम् । मरणम् ।
राज्यवः । इति धर्मसंसारोपादिहतिः ॥
हारं, स्त्री, (हा + तः ।) त्वागः । इति जटाधरः ॥
हारिः, स्त्री, (हा + "वहिश्चिन्त्युहृन्तेति ।" उणा०
४।५ । इति निः ।) यहा, हा + क्तिन् ।
"गताव्याप्याहभ्यो निः ।" १।१।८४ । इत्यस्य
कार्तिकोत्था निः ।) हतिः । तत्पर्यायः ।
पयहारः २ पयचयः १ । इति जटाधरः ॥
(यथा, महाभारते । ५।८८।४ ।
"यथाहृतं सुरैः पीत्वा निहितं निवृत्तारिभिः ।
यतः सोमस्य हानिश्च उच्यते प्रवृत्तते ॥"
हातुकाः, वि, हातुकाः । इति केचित् ॥
हार्यं, स्त्री, (हन् + "हन्निगमिममिहनीति ॥"
उणा० ४।१५८ । इति इन् उचिच ।)
मरणम् । इत्युणादिकोषः ॥
हापुजिका, स्त्री, पञ्चविधेयः । तत्पर्यायः ।
सर्वपी २ चक्रिका २ तुलिका ४ स्तोत्रिका ५ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हापुत्री, स्त्री, हापुजिका । यथा,—
"गोमहरीः पञ्चवीरो हापुत्री राजमहिका ॥"
इति चारावली ॥

हारक

हाफिका, स्त्री, जुम्भा । चार इति भाषा ।
तत्पर्यायः । उपपुष्पिका २ । इति चारा-
वली ॥
हायनः, पुं, स्त्री, (जहाति त्यजति जिघीर्षे
प्राप्नोति वा भावानिति । हा त्यागि हा गती
वा + "हृथ त्रीहिकालयोः ।" २।१।१४८ ।
इति षुट् ।) वृक्षारः । इत्यमरः । १।४।२० ॥
(यथा, भागवते । १।५।८ ।
"अथ तद्द्रव्यकुले कपिपान्दधेनवा ।
दिग्देवकाकाव्युत्पन्नो बालकाः पञ्चहायनः ॥"
हायनः, पुं, (जहात्युदकमिति । हा + "अथ
त्रीहिकालयोः ।" २।१।१४८ । इति षुट् ।)
त्रोचिमेदः । अग्निगिर्या । इति मेदिनी ॥
हारं, वि, (हरिदं । हरि + षण् । पक्षे तर-
तीति । हरं तदेव । हर + खार्पे षण् ।)
हरिसम्यक्तोयम् । हरणकर्तुं । यथा,—
"यन्मृणतोऽप्येत्यतिभिर्हृत्परा
सत्त्वश्च शुभल्यचिरेण पुंसः ।
भक्तिहरी तत्पुरुषे च खर्णं
तदेव चारं वद मन्यसे चेत् ॥"
इति श्रीभागवते । १०।७२ ॥
"तदेव चारं हरिहरितं मनोहरं वा ॥"
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥
हारः, पुं, क्रियते मनो धेन । ह + घञ् । सुता-
माता । तत्पर्यायः । सुतावली २ । इत्यमरः
२।५।१०५ ॥ चारा १ यष्टिः ४ यष्टी ५
जता ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारे ।
५।८ ।
"विमुच्य सा चारमहाध्वनिगया
विक्रान्तयष्टिप्रविलुप्तध्वनम् ।
वचस्य वातायुषश्च भुवः कलं
ययोधरोत्तमविशीर्षमंजलि ॥"
क्रियन्ते प्राणा यथेति ।) युक्तम् । इति मेदिनी ॥
(ह + भावे षञ् । हरणम् । यथा, भाग-
वते । १०।५१।१७ ।
"हृत्पुष्पगान् विंसया वसमानान्
जमेतसे भारहाराय भूमिः ॥"
हारकाः, पुं, (हरतीति । ह + णुन् ।) जितवः ।
वीरः । गद्यमेदः ॥ विश्वनाथविशेषः । इति
मेदिनी ॥ माखोटहचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
भाजकाः । इति कोशायनी ॥ हरणकर्तारि,
वि । (यथा, मनुः । ११।५१ ।
"वस्त्रापहारकाः श्रेष्ठं पशुनामग्राहारकाः ॥"
हारचारा, स्त्री, कपित्वाद्या । इति राज-
निर्णयः ॥
हारहरः, पुं, मद्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
हारहरा, स्त्री, द्राघा । इति चलायुधः ॥
(पण्योयो यथा,—
"द्राघा क्षादुक्ता प्रोक्ता तथा मधुरसापि च ।
मृद्वीका चारहरा च गोक्षत्री चापि
कीर्तिता ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥